

عنوان مقاله:

تعامل حاکمان بویه و صفویه با اقلیت های دینی با تکیه بر تقریب ادیان

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 16، شماره 61 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ابوب طهمزی - دانشجوی گروه معارف، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران

حسین خسروی - استادیار گروه معارف، دانشکده علوم انسانی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران. (نویسنده مسئول)

سهراب اسلامی - استادیار گروه معارف، دانشکده علوم انسانی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران.

احمد رضا بهنیاfer - استادیار گروه معارف اسلامی، واحد دامغان، دانشگاه آزاد اسلامی، دامغان، ایران

علی الهامی - استاد یار و عضو هیات علمی و مدرس دانشگاه علوم پزشکی تهران

خلاصه مقاله:

تعامل با اقلیت های دینی در تمامی حکومت ها امری مهم تلقی می گردد و حاکمان بویه (حک: ۳۲۲-۴۴۸ ق) و صفویه (حک: ۹۰۷-۱۱۴۸ ق) نیز جهت تقریب ادیان و استفاده از علوم و دانش این مجموعه از ساکنین کشورهای اسلامی به این موضوع توجه ویژه داشتند یا خیر، پژوهش حاضر یک پژوهش تاریخی به شمار می رود به صورت توصیفی، تحلیلی بوده و موضوعات مربوط به آن از منابع معتبر تاریخی به شیوه کتابخانه ای گردآوری شده است. مقاله حاضر می کوشد چگونگی رفتار این دو دولت با اقلیت های دینی را بررسی و تصویری واقع گرایانه از رفتار بویه و صفوی با اقلیت ها ارائه نماید. نتایج حاصل از تحقیقات نشان می دهد که آل بویه و صفوی گرچه شیعه مذهب بودند و طبیعی بود که حاکمان شیعه با اقلیت های دینی رفتاری مشابه داشته باشند، اما این دولت بویهیان بود که عدالت را بین مسلمانان و اقلیت ها تحقق بخشید و در اکثر موارد در دیوان ها از آنان استفاده می کرد؛ اما صفویان در بیشتر دوره حکومت خود نه تنها از اقلیت ها در دربارشان استفاده نمی کردند، بلکه در بیشتر موارد به حقوق آنان احترام نمی گذاشتند حتی با آن ها برخورد غیرانسانی نیز داشتند.

کلمات کلیدی:

آل بویه، صفویان، تقریب مذاهب، حکام اسلامی، اقلیت های دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1829107>

